

od katerega se pa nič ohranilo do današnjega skeptičnega veka. Leta 1648. spreminili so v Pragi 2½ funta živega srebra v zlato in iz tega so kovali medalje, na katerih se bere napis, da se je pokazala „Božja metamorfoza“ vpričo cesarja Ferdinanda III. Ta medalja se je baje še hranila do l. 1797. v dunajski zakladnici.

Cesarji in kralji so umetnost, katera je mnogo obetala, zelo podpirali. Henrik VI. je opozoril l. 1423 zopet s posebnim dekretom vse plemenitaše, profesorje in duhovne, naj obrnejo vse svoje moči za najdbo čudovitega kamna. Povod temu je pa bil, da je hotel omenjeni cesar se tem vse državne dolgove poplačati, kar bi bilo gotovo prijetno. Nemški cesar Rudolf II., kralj Avgust močni, volilni knez Viljem Brandenburški in mnogo drugih se je pečalo osebno z izdelovanjem zlata in knezi so večkrat tudi poskušali z obljubami, zvižgami ali celo s silo pridobiti adepta v svojo službo, posebno če si je le ta na bližnjih dvorih pridobil kako slavo.

Toda slabo se je godilo temu, ki ni dosegel namena. Če so od njega mislili, da je trdovraten, primorali so ga k nadaljevanju dela z ječo in natveznico; ako so jih pa spoznali za goljufe, obesili so jih pozlačene. Friderik Veliki je razglasil izdelovanje zlata za sleparijo, ker je pri tem sam zapravil 10.000 tolarjev; toda nikakor ni bil preverjen, da kaj takega ni nemogoče stvoriti; jezilo ga je pa še najbolj to, da je poskušal v Potsdamski garniziji vsak zastavnik delati zlato z namenom, da bi se rešil svojih dolgov.

Tudi v pravadah je imelo najdeno zlato svojo ulogo. L. 1725. se je od juridične fakultete v Lipskem zahteval odgovor v zadevi neke grofinje Erbske proti njemu soprogu. Grofinja je namreč dala v svojem gradu varstvo nekemu adeptu, katerega so zasledovali kot divjega lovca. Ta je potem iz hvaležnosti spremenil grofinji srebrno posodo v zlato. Grof je potem zahteval polovico vrednosti, ker se je to izvršilo na njegovem posestvu in v zakonu. Previdna fakulteta je pa razsodila proti grofu za to, ker je bila posoda lastnina grofinje. Dogodba je tudi dokazala eksistenco „kameña modrijanov“ in s tem mogočnost narejati zlato.

Znajdli so vsekakor zlato t. j. nekaj, kar so imeli za zlato, kar pa v sedanjem času vsak kemik spozna kot pobarvano kovino. Znajdli so in rabili samo umetnost barvanja kovin ter motili se, ker niso znali kemično razkrojiti (analizirati) in tudi ne ločili specifične teže, ampak le sodili po nevideznih barvah kovine.

Tu in tam se je res pripetilo, da je bilo v spremeni tvari nekaj zlata, toda to je bilo že pred operacijo v kovinah t. k. n. pr. v srebru in solnograškem arzeniku je pogostoma nekoliko zlata.

Mnogokrat so pa najdlji zlato na tisti način kakor l. 1887 pri prof. Salom. Semmlerji. Ta je kupil od nekega potujočega avtorja zračno sol, ki je takrat veljala kot občno zdravilo. Obrajtal je pa to sol še bolj ter priredil mnogo poskusov in naposled našel, da se dobi zlato v zračni soli, ako se namoči v nekem posebnem

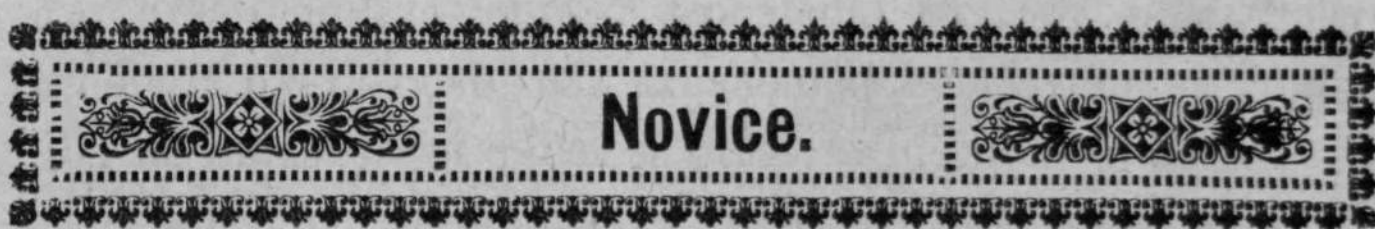
spiritu in postavi na toplo. Veselo iznenaden je poslal učeni profesor precej to sol v Berlin, tam so jo preiskavali drugi učenjaki ter ločili vse tvarine posamezno, pa tudi uradno določili, da je nekaj zlata. Ali daljni poskusi se niso obnesli. Nova naročba iz Hala je pokazala, da se je tam poslabšala zračna sol, ker v njej so našli vse prejšnje tvari, le zlata ne, namesto tega pa tombak. Ali sedaj se je razjasnilo tudi to. Semmlerjev sluga je namreč tudi pomagal pri delu ter vmes deval zlate pene, da bi napravil svojemu gospodu veselje. Ko pa je služabnik odpotoval za nekaj dni, je Semmlerjeva soproga opravljala ta posel zlate pene pa zamenjala s tombakom.

Toda ne samo zlato so dobivali od preslavnega „kamna modrijanov“, ampak on je tudi dajal medicinske in moralne moči. Ozdravljaj, krepčaj in omladil je človeško telo, zato imenovali so ga „veliki panacée“. Phalain zvali so ga, če so ga rabili za notranje bolezni, „a sa“ so pa rabili za zunanje bolečine. Od obeh se je govorilo: „To zdravilo čisti človeku kri, osnaži vse zlo, — krepča možgane, srce, želodec in spomin ter je pristni ključ, pred katerim beže vse bolezni“. Rajmund Lullus, imeniten alkemističen modrijan 13. stoletja poroča, da je rabil „panacee“ v visoki starosti ter postal zopet mlad. Salomon Trismasin, ki je živel v 16. stoletju, hotel se je s panacee ohraniti do sodnjega dne in to so mu verjeli takrat. Bazilij Valentinius pravi v svojem traktatu o naravnih in čeznaravnih stvareh: „Posestnik „kamna modrijanov“ ne bo trpel revščine, doteknila se ga ne bo nobena bolezen in nobena stvar mu ne bo škodovala do namenjene smrti“. Ker so rabili pri pripravljanju „panacee“ tudi alkohol, morala je ta res nekoliko poživljati in okrepčevati, ali s tem je pa tudi končana zdravilna moč „panacee“, kajti v največjih slučajih je pomagala sama priroda. Kadar pa ni pomagalo čudežno sredstvo, je rastla trava čez grob, toda vlemoč svete „panacee“ ostala je nedotakljiva.

Mnogo skušenj ostane neporabnih, posebno, ako je treba za uporabo resnega premišljevanja. Ako v našem znansvenem, stoletju rabijo Daubijev „Kräuterliquer“, Hofferjev „Malzextract“ kot zdravilo za znane in neznane bolezni, potem se ne moremo nikakor čuditi veljavi „panacee“ v prejšnjih stoletjih.

„Kamen modrijanov“ dajal je tudi moralne moči njegovim izdelovalcem. Skrivnostno opravilo v zvezi z vero dajalo je alkemistom pred navadnimi ljudi veliko slavo. Alkemiste imeli so sploh za bolj svete in Bogu podobne ljudi.

Vse te zmote so pa imale dober nasledek, kajti dovedle so do prave znanosti — sedanje kemije.

— Cesarjev rojstni dan se je 18. t. m. slavil tudi na Kranjskem na običajni slavnostni način.

— **Osobna vest.** Deželnovladni svetnik g. Josip Dralka je povodom njegovega umirovljenja dobil naslov in značaj dvornega svetnika.

— **Volilni shodi na Štajerskem.** Razni slovenski poslanci prirejajo prav marljivo volilne shode. Dne 15. t. m. je imel posl. Berks volilni shod v Žalcu, pogl. dr. Gre-gorec pa je sklical volilne shode na dan 5. septembra v Gornjo Radgono, na dan 8. septembra v Cirkulane v Halozah, na dan 12. septembra pa na Slatino.

— **Najvišja zahvala.** Presvetli cesar je družbi sv. Cirila in Metoda za izraz udanosti povodom občnega zbora v Škofji Loki dal sporočiti svojo najvišjo zahvalo.

— **Nasvetovan in odklonjen napis.** Tržaško namestništvo je nasvetovalo trgovinskemu ministerstvu, naj se napravi na novi pošti v Rojanu napis v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, in naj se omisli jednak pečat, ministerstvo pa je odredilo naj bo vse le laško in nemško.

— **Svoji k svojim.** To načelo dobiva čedalje več privržencev, zlasti ondu, koder so naši nasprotniki nasilni in nestrpni, na Štajerskem in Primorskem. Dogodbe povodom celjskih slavnostij so mnogim odprle oči in spoznali so da je jedina naša rešitev, ako gospodarski podkopljemo svoje nasprotnike, ako brezobzirno uveljavimo načelo: svoji k svojim!

Koroški Nemci sklepajo proti slovenskemu državnemu poslancu Einspielerju širokoustne resolucije. Drž. posl. Tschernigg je v Črni pri Osojah govoril o položaju, pri tem pa fanatično mahal po koroški katoliški nemški stranki in avstrijskih klerikalcih, ki so baje jedini krivi, da je Badeni izdal češke naredbe, in ki so jedini vzrok, da je Badeni sploh dobil kako večino. Iz „polnega prepričanja“ se je Tschernigg kot nemški kmetovalec pridružil obstrukciji, „kajti sedaj se gre za to, ali obrani nemški narod svoje samostojno stališče“ ali pa ga bodo združeni Slovani „zadušili“. Zato so sklenili duhoviti volilci še duhovitejšega „kmeta“ Tschernigga resolucijo, s katero izražajo svojo „ogorčenost“ na koroškimi „klerikalci“, ki so „vsled prigovarjanja knezoškofa volili slovenskega strankarja Einspielerja, ki je zvezan s kranjskimi agitatorji ter zanaša narodni prepir tudi na Koroško. Einspieler sploh kar nič ne pozna potreb kmeta, in zato ni vreden zastopnik svojih volilcev“. Prijavili smo to Tscherniggovo blebetanje, da pokažemo, kako daleč je že zabredel nemški narod na Koroškem. Slovencev bi bilo sram poslušati take „modrosti“ — no nemški volilci so pač vedno vredni svojega poslanca!

— **Zlato mašo** je te dni v Postojini ondotni župnik in dekan gospod kanonik Hofstetter. Na mnogaja ljeta!

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so poslali: Slavno uredništvo „Slov. Naroda“ v Ljubljani zbirko 594 gld. 86 kr. — Č. g. Av. Skočir, kurat v dež. bolnici v Gradcu, 5 gld. kot prispevek za mesec avgust. — Ormoška ženska podružnica 17 gld. 68 kr. — Podružnica v Mokronogu po g. J. Rohrmanu 17 gld. udnine, 4 gld. 59 kr. iz nabiralnika v gostilni Pleterška in 29 gld. 67 kr. kot čisti donesek veselice, skupaj 49 gld. 26 kr. — Vesela družba v gostilni „pri Zori“ v Šmarati po g. Janku Žuri 2 gld. 50 kr. — Podružnica za Bled in Okolico po g. Jos. Žirovniku v Gorjah 39 gld. 31 kr. Slavna posojilnica v Gornji Radgoni 5 gld. Vinski bratci v Poljanah nad Loko zložili 3 gld. 55 kr. — Slavno „Katol. polit. društvo za radovljiški okraj“ 15 gld. — Podružnica v Škofji Loki po gđ. Amaliji Sušnikovi 100 gld. pokroviteljnine. Prijateljska družba ob novi maši g. Jankota Mlakarja na Breznici 6 gld. 50 kr. — Podružnica Žuženberk po č. g. H. Povšetu 35 gld. — Od šempeterske družbe nabral gosp. Turk ml. 5 gld. 50 kr. — Duhovnik 2 gld. — Ženska podružnica v Ajdovščini po svoji tajnici gospej Rozi Bajt-ovi 100 gld. pokroviteljnine. — Podružnica za Kotmaro Ves in

okolico 8 gld. in Mohorjani v Bilči Vesi 8 gld. — Slava darovatelcem! Živel! nasledniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Boj mej avstrijskimi vojaki.** Ko je prišel 25. pešpolk ogerski v Banjsko Bistrico, da se odpočije ondi, predno odrine dalje na vaje, začeli so vojaki 16 honvedskega bataljona iz vojašnice streljati s krogli. Častniki so na to ukazali streljati na vojašnico in Honvedi so se umaknuli. Iz tega škandaloznega slučaja je razvidno, kolik naroden fanatizem vlada celo mej ogerskimi vojaki. Vojaki 25. pešpolka so večinoma sinovi zatirane Sedmograške, Rumuni. Ogri so hoteli vso afero prikriti, a rumunski vojaki so obvestili „Tribuno“, ki je na to po zaslugi ožigosala madjarske divjake.

— **Imenovanje.** Notar v Velikih Lašičah gospod Janko Globočnik je imenovan notarjem v Metliki.

— **Odlikovanje.** Županu v Lokvi in dež. poslancu goriškemu g. Antonu Muha je cesar podelil zlati zaslužni križec s krono.

— **Nesreče.** V jami „Begunjsica“, spodajoči k tovarni na Savi, je bil delavec Franc Avsenek iz Poličan zasut. Drugi delavci so ga pravočasno rešili. Avsenek je bil hudo poškodovan. — V Tomišlju je 5 letni Anton Kocin igral se z žveplenkami, in zametil ogenj, kateri je upepelil več poslopij. Škoda znaša 5000 gld. — Blizu Čateža je utonil v Sevi 19 letni Martin Jalovec iz Cirknika. — V Beli cerkvi na Dolenjskem se je utrgal oblak in napravil ogromno škodo. — V Trzinu je pri igranju z drugimi otroci utonila 6 letna Marija Šarabon. — V Gornji Ravni pri Cerknem je velikanski požar upepel skoraj vso vas. — Na Zlobinu, kake tri ure od Reke, je treščilo ravno mej mašo v cerkev. Strela je vrgla mašnika z jedne strani oltarja na drugo, nekega moža je ubila, več drugih oseb pa nevarno ranila. — Utonila sta v Trzinu 9 letni Janez in 12 letna Marija Virh, otroka udove-posestnice iz Vodmata, katera sta prišla k svoji teti Mariji Kmetič v Trzin na počitnice. Deček šel se je kopat a zašel je v dva metra globok tolmun v potoku Pešata. Sestra je skočila za njim povse oblečena a ni ga mogla rešiti, ampak je ž njim vred utonila.

— **Tatvina.** V noči 10. t. m. ulomil je uzmovič v klet orožniške postaje v Kranjski gori ter odnesel 32 gld. 50 kr. v gotovini, tri steklenice malinovca, dve steklenici bezgovca, lonec s 45 jajci in več litrov vina vse v skupni vrednosti 55 gld. Tat je že pod ključem.

— **Istrski dež. zbor.** Razni listi poročajo, da se istrski dež. zbor ne skliče več v Poreč, ampak v Pulj. „Naša Sloga“ pravi, da je neizogibno potrebno, da se podržavi puljska policija, češ, da bi sicer slovanski poslanci bili v Pulju v še večji nevarnosti za svoje življenje, kakor so bili v Poreču.

— **Umrli** je v Borovnici v sredo ponoči ondotni posestnik Lovro Verbič po d. Figar, obče spoštovan in jako naroden mož. v visoki starosti 87 let. V svoji oporoki je zapustil družbi sv. Cirila in Metoda 200 gld., Narodnemu domu v Ljubljani pa 100 gld.

— **Nemški Schulverein** je dobil v zadnjih letih iz Nemčije poldrugi milijon goldinarjev za ponemčevanje slovanskih otrok

— **Nova narodna trgovina.** Znana narodnjaka gg. Kavčič & Lilleg otvorila sta te dni v Ljubljani v Prešernovih ulicah trgovino s specerijskim blagom in z delikatesimi. Priporočamo ju prav toplo!

— **Spominska plošča Koseskemu.** V Moravčah se delajo priprave za dostojno praznovanje stoletnice rojstva pesnika Ivana Vesela-Koseskega. „Pisateljsko društvo“ vzida pri tej priliki v rojstni dom Koseskega spominsko ploščo.

— **Odličen gost.** V Ljubljani mudi se in ostane nekoliko dnij dr. Evgenij Vjačeslavovič Pětuhov, redni profesor carskega vseučilišča v Jurjevu. Gospod Petuhov, ki je jako simpatična oseba, odbral si je za nalogo, prepotovati vse slovanske dežele in s posebnim delom seznaniti potem rusko občinsko z razmerami slovanskih narodov. Iz Ljubljane odpotuje v Trst, potem preko Reke in Dalmacije v Črnogoro in od tod v Srbijo in Bulgarijo.

— **Trgovsko pevsko društvo** se snuje v Ljubljani, seveda na narodni podlagi. Naj bi se ga krepko oklenili slovenski trgovski pomočniki.

— **Novo društvo.** Na Brdu pri Lukovici ustanovilo se je novo pevsko društvo „Zarja“. Društvu je pristopilo že 70 podpornih in 28 izvršujočih članov.

— **V smrt.** Na Reki je skočila 27letna žena poslovo- vodje Erbestija s svojim otrokom s četrtega nadstropja na tlakovano dvorišče. Oba sta se ubila. Vzrok samomora je atavistična blaznost. Njen oče in njena sestra sta tudi zblaznela in se tudi usmrtila. Samomorsko manijo imajo torej ti ljudje v krvi.

— **Potres.** Zadnji teden so se na raznih krajih naše domovine, na Notranjskem in na Dolenjskem, primerili mali potresi. Sunki so bili povsod rahli in niso prouzročili niti strahu niti škode. Značilno in zanimivo je, da se vsi sunki imeli smer od jugozapada proti severo-vzhodu.

— **Klin s klinom.** Okrajni šolski svet za goriško okolico se sklenil odpraviti pred 6 leti ustanovljeno laško šolo v Podgorji, ker goriški Lahi tudi ne privoščijo Slovencem slovenske šole. Prav tako! Klin s klinom.

— **Legitimacija nezakonskih otrok.** Ministerstvo je ukazalo, da se mora legitimacija mladoletnih nezakonskih otrok naznaniti varušskemu oblastvu. To naznanilo mora izvršiti voditelj matrik sam, ali pa, ako se je legitimacija izvršila potem politične oblasti, je slednja dolžna obvestilo izvršiti.

— **Telefon ji je dobil moža.** Bogat vdovec v Lillu je vprašal telefonično svojega prijatelja v Parizu, ali pozna kako dekle, ki bi bilo pridno, pošteno in lepo, če tudi siromašno. Oženil bi se rad, a časa niti spretnosti nima, da bi si sam poiskal novo ženo. Prijatelj mu naj torej v Parizu poišče kako pripravno dekle, pa naj mu pošlje fotografijo in životopis. Ni minula še ura po tem, odkar je bogati, a nikakor ne stari vdovec telefonoval to svojo željo v Pariz, ko je že dobil fotografijo in životopis mlade in lepe — telefonistinja, ki je, kot uradnica, zvezala Lile-Pariz. Uradnica je s tem prekršila svojo uredno tajnost, a vdovec je dekle ugajalo — vzel jo je. Vdovec pa je ravnatelj telefonske kontrole v Lillu!

— **Dinamitni napad.** V Veliki Kaniži dogodil se je minoli petek atentat, ki je povzročil silen strah med ljudstvom. Pred tamošnjo katoliško cerkvijo in pred mestno hišo razpočili ste se dve dinamitni bombi, ki sicer nista naredili mnogo škode, pač pa, kakor rečeno, povzročili mnogo strahu med ljudstvom. Po vzrokih temu atentata pač ni treba iskati daleč, ako se pomisli, da so na Ogorskem nastale čudne razmere mej cerkvenimi in komunalnimi oblastmi.

— **Redka prirodna prikazen.** V Sikirevcih na Hrvatskem in tudi v Dolni Tuzli v Bosni so videli 1. t. m. na jasnem nebu in pri belem dnevu (ob 10. dopoldne) h krati žareti veliko žarečo kroglo, ki je letela proti jugu. H krati je krogla razpočila silnim gromom in ne daleč od Tuzle padlo je na zemljo nebrojno kamenja. Ljudstvo je klicalo „Pukao je Božji top!“ — v resnici pa je bil velikanski meteor.

— **Uredba plače delavcev.** Mestni svet v Antverpnu na Nizozemskem je vzprejel določbo, s katero se mestnim delavcem določa najmanjša ali minimalna plača. Po tej določbi dobivajo:

mehaniki, kotlarji po 40 centimov, t. j. skoro 20 kr. avstr. velj. na 1 uro; kamnoseki, mizarji, zidarji, tesarji po 37 centimov. Za nočno in nedeljsko delo se plača jedna tretjina določene plače več. Nočni čas so šteje od 9. zvečer do 4. ure zjutraj.

— **Izpred porotnega sodišča v Rovinju.** Naši čitatelji se morda še spominjajo, da so se v upravi občine Motovun konstatirale velike nepravilnosti. Koncem minolega meseca vršila se je pred poroto v Rovinju razprava zoper bivšega blagajnika L. Corazza radi proneverjenja občinskega denarja. Obtožnica se je glasila, da si je obtoženi prisvojil 4669 gld. občinskega denarja. — Porotniki so spoznali obtoženca — nekrivim (!), ker da je bil nemaren in len. K tej razsodbi porotnega sodišča v Rovinju opaza „Naša Sloga“: „To je v kratki dobi že druga porotna razprava, na kateri je bil obtoženec obdolžen proneverjenja, pa vendar spoznan nekrivim. Mi v resnici ne vemo, kdo je je postopal na lahko roko na teh obtožbah in razpravah, ali državno pravništvo, ali porotniki?“

— **Kdo je izumil dežnik?** Dežnik, to koristno stvar, so izumili v Kini. V Evropi niso poznali dežnike do sredine minolega veka. Prvi ga je prinesel v Evropo angleški potnik John Hanway. Prinesel ga je v London, kjer pa so se ljudje toli norčevali iz njega, da je mogel z dežnikom le pod zaščito policije na ulico. Ljudje so ga zmerjali norcem ter so mu žvižgali. Jako so se upirali dežniku tudi v Parizu in tudi v drugih mestih. In vendar je zaničevani dežnik premagal vse predsodke in danes ga ima že vsak hribovski kmet.

— **Potres** so čutili dne 11. avgusta v Bosni, in sicer v Šamecu, v Brodu, v Derventu, v Tešanjju, v Zajcih in na Krupi.

— **Iz papirja izdelujejo zdaj v Ameriki tudi že telegrafične droge, čaše in steklenice.** Papir je lažji, trpežnejši in cenejši od lesa.

— **50 let v ječi.** Požigalec in tolovaj Josip Héll iz Jičina na Češkem, ki je sedaj v Pankraški kaznilnici, je preživel 50 let v ječi. L. 1832. je bil radi požiga prvič zaprt; potem pa se je radi ropanja, kraje in drugih zlodejstev vedno viačal v ječo, tako da je prebil tekom 65 let samo 15 let v svobodi. Sedaj je 85 let star; še 7 let mora sedeti. Ko bo star 92 let, ga izpuste.

— **Peš v Afriko** holi že nekaj tednov iz Pariza Evgenij Zimmermann, ki se je te dni oglasil v Zagrebu. Pot ga vodi sedaj preko Dalmacije na Turško in Grško od ondod pa v Egipt. Zimmermann hodi po 13 do 15 ur na dan in prehodi do 80 kilometrov na dan. Meji hojo pije samo mleko, šele zvečer si privošči večerjo.

— **Bogata samomorilka.** Predvčerajšnjem je dobila dunajska policija nefrankovano pismo, v katerem je bilo potrdilo o deponiranju svote 41.815 goldinarjev in prepis oporoke s podpisom Adela Melher. Izkazalo se je, da je Adela Melher skočila v Dunav, v katerem je utonila. Svoje premoženje je zapustila dunajski občini. Adela Melher je bila znana skopuhinja in vsled tega se sodi, da je v blaznosti izvršila samomor.

— **Žensko delo na Nemškem.** Ženski spol se vedno bolj odtujaše svojemu pravemu namenu. Kruto gospodstvo kapitalizma ga ne sili samo k lahkemu delu, marveč tudi težkemu delu se mora privaditi, ako hoče zmagovati v boju za obstanek. Tako delajo že ženske pri kovinskem obrtu na Nemškem. Leta 1895. je bilo pri tem obrtu izmed 873.180 delavcev 38.743 žen in deklet. S pločarskim delo se je pečalo 4673 žensk. Pri izdelovanju svetilk in dratenine je skoro četrtina delavcev žensk. Celo z navadnim kovaškim delom se preživi 374 žensk.

— **Posnemanja vredno.** V občini Bridka v Bukovini vzelo je 40 kmetov vse gostilne v zakup. Spravili so s tem ob zaslužek žide, katerih je tam ko listja in trave. Židje so sklenili, da se izselijo v Kanado.

— **Grozna eksplozija** se je primerila v Ruščuku v tovarni za smodnik. Pri delu je bilo 320 oseb, mož, žena in otrok. Pečali so se s tem, da so stare patrone odpirali in smodnik ven tresli. Patron je bilo nakopičenih več milijonov. Popoldne ob 3 uri se po neprevidnosti uname nekemu dečku patron v roki in bliskoma se je širil ogenj po smodniku in je ležal po mizah. Delavci so brž spoznali nevarnost, ki hoteli vteči pa le 20 jih je moglo uiti. Ogenj je hitro zasegel že izgotovljene patrone in grozovit pok je stresel zemljo in mesto 130 oseb je bilo takoj mrtvih, 170 pa hudo ranjenih.

— **Z zamorcem pobegnila.** V mestu Smecno na Češkem se je kazal več dni atlet in magik Jirauch. S seboj je imel zamorca, starega 29 let, krepkega in lepo raslega. V Nemčiji je bil zamorec krščen in dali so mu ime Fran Butterbrod. S tem zamorcem je začela ljubimkati atletova žena in je naposled z njim zbežala. S seboj sta ponesla tudi ves atletov denar, kar moža menda še najbolj ježi.

— **Grozen strah v restavraciji.** Iz Pariza se poroča ta-le zanimiva dogodbica: Postaren, nekoliko strahopeten starček sedi kakor druge dni ob svoji navadni mizi v restavraciji. Tudi danes si je naročil svojo najljubšo jed, domačega zajčka. Ravno se pripravlja da bi ga razkosal. Tu zagleda v časopisu sledečo novico: „Ukradenih je 40 domačih zajcev, katerim so bili vcepljeni bakcili, ki povzročajo kugo, kolero in druge nalezljive bolezni. Nevarnost je, da so bili prodani in da se bodo zavžili“. Starček postane takoj nemiren, pogleda na svojo pečenko, spomni se, da ima nekoliko slasten ukus in že si domišlja, da je pokusil zastrupljeno pečenko. Pokliče gostilničarja: Otkod so ti zajci? Gostilničar prebledi, se izgovarja nerodno in neče jasno govoriti. Starček začne vpiti, že čuti, da ga napada kuga, kolera itd. Zahteva zdravnika in omedli, vsa restavracija je po konci. Strah prešine vse, ki so jedli isto pečenko, vse kliče po policiji. Gostilničar hodi smrtnobled po sobi. Zdaj pride zdravnik in pride tudi policija, katera poizveduje, odkod ima gostilničar zajca. Gostilničar izjavi, da tega pred gosti ne pove, pač pa pelje komisarja v kuhinjo, kjer mu vse razkrije. Policijski komisar se vrne hitro in rahlo nasmehlja naznani gostom, da niso jedli zajca ampak pečenega mačka. Vsem se odvali kamen od srca. Starček pa stiska gostilničarju hvaležnega srca roko.

Hajduštvo ob Kolpi. Z Vrha pri Vinici se poroča, da se je ob Kolpi od Vinice do Lukovega dola na Hrvaškem pojavilo veliko hajdukov. Ni še dolgo tega, kar so okradli viniško pošto, te dni pa je prišlo ob večernem mraku osem hajdukov h gostilničarju Geriču pri Lukovem dolu, zahtevali so od njega denarja in mož jim je dal 300 gld. V isti noči je bilo ukradenih tudi več prodajalnic onkraj Kolpe. Hivaška vlada se premalo briga za hajduke, sicer bi jih bila že zatrla.

Koristna v vsakem gospodinjstvu je raba prave sladne kave, bodi-si v zdravstvenem, kakor v denarstvenem oziru. Tvrčki Kathreiner gré zasluga, da je med svet spravila povsod pod imenom »Kneippova kava« dobro znano pristno sladno kavo, katera ima okus prave kave in se je prav za to zelo vdomačila. Marsikdo jo pije kar čisto, navadno pa kot dodatek k pravi kavi. Naj se ne pomišlja nobena gospodinja, katera še ne rabi te kave, ter naj začne rabiti toliko zdravo in okusno pristno Kneippovo kavo. Svarimo pa tudi pred ponarejeno in slabejšo kavo tega imena, ki jo nekateri ponujajo. Ta seveda ne podá onega, kar se pričakuje od prave Kneipove sladne kave. Treba torej paziti pri nakupovanju ter tirjati pristno Kathreinerjevo Kneipovo sladno kavo v zavitkih s podobo župnika Kneippa in z imenom Kathreiner. Drugače zavito ali celo nezavito blago naj se ne sprejme. Hudo-voljno nekateri razširjajo vest, da se po smrti Kneippovi sladna kava ne izdeluje več, ampak mesto nje nek drug fabrikat. To je popolnoma neresnično, kajti tvrčka Kathreiner je od rajnega g. prelata Kneippa dobila za vse čase pravico, njegovo ime in njegovo podobo rabiti kot varstveno znamko, in izdeluje pa prodaja kakor dosedaj edino pristno Kneippovo kavo.

Kdo pije

Kathreiner-

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 14. avgusta t. l.: 27, 83, 75, 35, 21.

V Trstu dne 14. avgusta t. l.: 49, 34, 28, 45, 10.

V Pragi dne 18. avgusta t. l.: 16, 11, 4, 88, 50.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih pre-
paratov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
(60 - 3) oblastev. (9)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolezni in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrčka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.